

Dette værk er downloadet fra **Danskernes Historie Online**

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Indbundelsesskrift

til

den offentlige

Afgangsexamen og Hovedexamen

i

Frederiksborg lærde Skole

i Juni og Juli 1855.

-
- I. Om Naturhistoriens Værd som Skolefag. Foredrag holdt ved Translocationen i Frederiksborg lærde Skole d. 22 Juli 1854 af Adjunkt G. S. Knæckeborg.
 - II. Skoleesterretninger for Skoleaaret 1854—55 af Dr. H. M. Clemmert, Statsraad, Professor og Skolens Rector.
-

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. C. Scharling.

Om

Naturhistóriens Værd som Skolefag.

Foredrag holdt ved Translocationen i Frederiksborg lærde
Skole d. 22 Juli 1854

af

G. S. Knædlenborg,
Adjunkt.

Det er blevet mig tilladt at tale et Par Ord ved denne
Leilighed; men idet jeg træder frem her, maa jeg strax bede
Dem om ikke at vente nogen Udtalelse om denne Dags al-
mindelige Betydning; Natten til en saadan tilsører en Bær-
digere end mig. Det, jeg har at sige, angaaer vel Skolen,
men vedrører dog mig mere personlig, idet jeg ønskede at hen-
lede Deres Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om det Fags
Berettigelse, som jeg er kaldet til at repræsentere her ved Slo-
len, nemlig Naturhistorien. Det kunde synes over-
flødig at tale om dette Fags Berettigelse, da det jo ved en
kongelig Forordning er befalet, at der skal undervises og aflæg-
ges Prøve deri ved de lærde Skoler; det kongelige Bud maa
være deis Berettigelse. Men et hvilketomhelst kongeligt Bud
har tidt ondt ved at blive gjennemført, eller udføres lunkent og
derfor usuldstændigt, naar ikke alle Parter ere enige om Be-
timeligheden eller Nødvendigheden af Budet, ja det vil endog
let træffe paa idetmindste passiv Modstand hos dem, der ansee
det for skadeligt. Hvad der gjælder om ethvert kongeligt Bud,
kunde ogsaa gjælde om nærværende, og Modstanden kunde
her tænkes at komme fra to Sider, enten fra Skolen selv el-
ler fra Disciplenes Berger, idet det kunde tænkes, at ingen
af disse Parter vilde indrømme den nødvendige Tid eller de
nødvendige Hjælpemidler til Undervisningen i Naturhistorie,
fordi de meente, at den Tid og Kraft, der udfræves til dette

Fag, kunde anvendes bedre. Det er nu saa langt fra, at Naturhistorien ved denne Skole nogensinde har stødt paa nogen Modstand, at jeg tvertimod med Tak maa indromme, at den har modt idel Bevillie fra begge Sider. Beredvillig har Skolen indrommet, hvad der er blevet forlangt, for at den kunde blive udstyret med det nødvendige og ved den første Anstafse temmelig kostbare Underviisningsapparat, hvorom Skolens Program iaa har indeholdt Underretning. Ligesaa beredvillig have Disciplenes Forældre eller Bærger indrommet de nødvendige Hjælpemidler, som maae være i Disciplenes Hænder, for at de kunne lære Naturhistorie, som den bør læres. Men det er derfor en billig Fordring, at de faae at vide, at saavel Statens som deres egne Penge og Disciplenes Tid og Kraft ikke bortudsles til Unyttie. Og da det ikke er sjeldent, at Naturhistorien støder paa, om end ikke Uwillie, saa dog en Twivl om dens Berettigelse som Skolesfag, saa har jeg grebet denne Lejlighed til at forsøge paa fortelig at paaevise, at Naturhistorien i Skolens Organisme har en berettiget Plads, en særegen Opgave med Hensyn paa den Unge's Dannelse, en Opgave, som vel ikke kan stilles saa høit som enkelte andre Fags, men som dog er langt fra at kunne kaldes ringe eller ubetydelig. Jeg er derfor saa fri at op holde Dem nogle Diebliske, idet jeg vil henlede Deres Ópmærksomhed paa

Naturhistoriens Værd som Skolesfag.

Der høres vel tidt Tale om Naturvidenskabernes Vigtighed og Indflydelse som Middel for den almindelige Dannelse, og denne deres Vigtighed er jo ogsaa til en vis Grad anerkjendt, om end ofte fun ubevist, idet disse Videnskaber i større eller mindre Omfang ere indførte som Underviisningsfag, ikke blot ved Drengeskoler, men selv ved qvindelige Dannelsesan-

stalter. Men spørges der, hvorpaa da egenlig Naturhisto-
riens Ret som Skolefag beroer, faaer man ofte et uregelmæssigt
Svar. Nogle mene, at Naturvidenskaberne have tilvundet sig
en saadan Plads i Literaturen, at intet dannet Menneske bor
være uvidende om deres Indhold. Men hvis en Videnskabs
Berettigelse som Skolefag alene laa deri, at den gjør sig
gjældende i Literaturen, da maatte flere Videnskaber, saasom
Politik og Statslære, rationel Agerdyrkning o. fl. med samme
Ret optages; men derom har der jo hidtil ikke været Tale.
Sagen er nemlig den, at en Videnskab ikke er berettiget i
Skolen, blot fordi den forsøger vor Videnskab; thi Videnskab i og
for sig, især meg en Videnskab, er af tvivlsom Verdi, naar denne
Videnskab ikke tillige uddanner en Side af Landens Evner, som
ellers vilde forblive udyrket. Hvis det altsaa ikke gjaldt om
Naturhistorien, at den danner i en vis Retning, vilde den
være uberettiget i Skolen; ja selv om det indrømmedes, at
Naturhistorien danner, men det funde paavisces, at denne
samme Dannelsel funde erhverves paa en bedre og lettere
Maade igjennem et andet Fag, som ifølge sin Natur var
mere stiftet dertil, da vilde dog Naturhistorien være overcom-
plet og altsaa kun tidsspildende. I Følelsen heraf gribet
man gjerne en anden Udvæi og siger, at det er af saa stor
praktisk Nytte i Livet at kunne Naturhistorie, fordi man har
saar rig Anwendung for denne Kunskab i saa mange daglige
Livets Forhold, at man gjør de unge en sand Tjeneste ved
at meddele dem en saadan. Dette kan nu til en vis Grad
være sandt, ssjøndt i langt ringere Grad, end man gjerne troer,
fordi den anvendte Naturhistorie ikke vedkommer Skolen;
men hertil kan etter svares, at den blotte Nytte af et Skole-
fag ikke giver det Berettigelse; thi i saa Fald vilde meget
Andet have større Ret end Naturhistorie, og var Nytten det
bestemmende i denne Henseende, da var Latin og Græsk uden

Berettigelse, og alle latiniske og græske Forfattere maatte afslaffes af Skolerne. Men naar Ingen, idet mindste Ingen, der forstaaer sig lidt derpaa, prædicer en Udryddelseskrig imod de græske og romerske Forfattere, saa ligger Grunden dertil i Anerkendelsen af, at Beskjæftigelsen med de gamle Sprog har en dannende Indflydelse af høieste Betydning, hvorpaa jeg dog ikke her skal indlade mig, men gaae over til at forsøge paa at paavise, at Naturhistorien har en lignende, om end ikke saa betydningsfuld aandsdannende Kraft i sig.

At ogsaa Legemet og dets Evners Udvikling har sin Berettigelse i Skolen, det anerkjendie Oldtiden, idet den gjorde Gymnastiken til en betydningsfuld Deel af Undervisningen, og det anerkjendes jo ogsaa i alle Skoler i vore Dage. Men den høieste Virksomhed af Legemet, Sandsningen, hvorigjennem den ydre Verden kommer til vor Bevidsthed, hvor Legeme og Aand træffe sammen, saa det er umuligt at sige, hvad der er mest virksomt, Legemet eller Aanden, denne Legemets høieste Virksomhed vilde uden Naturhistorien komme til at savne sin Uddannelsse. Naturhistorien lærer nemlig den Unge at bruge sine Sandser, navnlig den Sands, hvorigjennem de fleste sandelige Phænomener opfattes, Diet. At see og see er nemlig to Ting; thi ogsaa i det reent Legemlige gælder, hvad der oprindelig er sagt om det aandelige Syn, at Mange have Nine at see med og see dog ikke. Til ret at see hører nemlig ikke blot at faae et almindeligt Indtryk af en Gjenstand, saa at den til Nød kan gjenkjendes, naar man etter seer den. Til ret at see en Gjenstand hører at opfatte den i alle dens Enkelheder, samle disse Enkelheder til et Totalbillede og gjøre dette saaledes til sin Eiendom, at det kan reproduceres. Men en saadan Jagttagelse af sit Stof fordrer netop Naturhistorien, og dersor kan det siges, at den stjærper Jagttagelsesvennen, ikke blot for Natur-

phænomenerne, men ogsaa for hele den øvrige objective Verden; thi det Øie, der eengang er ssjærpet i een Jagttagelsesretning, vil ogsaa være det i andre Retninger, hvor Talen er om noget sandselig Jagttageligt. Og at en saadan Uddannelse af Sandse- og Jagttagelsesevnen har sin store Bedydning i den almindelige Dannelse, troer jeg ikke, at Nogen vil nægte. Men uden Naturhistorie vilde denne Uddannelse komme til at savnes. Thi vel funde det siges, at Livet selv underviser i denne Retning; men Livets Undervisning er for mangfoldig og umethodisk og det overlader Alt til det enkelte Individ, hvor Talen er om med Bevidsthed at fainle de gjorte Erfaringer under følelses Begreber; desuden maa det erindres, at det netop er Skolens Opgave at regulere og methodisk at lede den Unge aandelige Liv. Skolelivet skal netop være Blomsten af det i den Unge sig rørende og udfoldende aandelige Liv, dets høieste Kraftytring, og faaer en Livsyttring ikke Lov til at uttale sig igennem et Skolesag, fordi intet Fag tilsteder en saadan Udtalelse, da vil denne Livsyttring, netop fordi den savner sit Organ i Skolen, efterhaanden blive tilbagetrængt ogsaa udenfor Skolen. Men af de andre Undervisningsfag kan intet siges at uddanne denne Side af Sjælens Virksomhed, estersom de alle ere mere eller mindre Abstractioner, hvor kun Tanke, Reflexion eller Phantasie ere virksomme. Vel beskjæftiger ogsaa Grammatiken og Sprogundervisningen i det Hele sig med sandselig jagttagelige Former. Men ligesom disse ere Producter af menneskelig Aandsvirksomhed, saaledes blive de ogsaa og maae blive behandlede som saadanne i Sprogundervisningen, saa at Eftertrykket bliver lagt paa at see bort fra Formen og tænke paa den Tanke, som Formen er Udrykket for. Ogsaa Mathematiken beskjæftiger sig med Former; men om disse gælder det Samme, at de anstuelige Former ere det mindre Vigtige, naar blot Tanken

om Formen er der. Dette sees bedst, naar man lægger Mærke til, at en misdannet Cirkel f. Ex. fortæffelig lader sig benytte til at føre et Beviis, fordi den ideale Cirkel existerer i Phantasien, medens den faktist givne altid kun tilnærmedses- viis svarer til Ideallet; ja man kan jo endog sige, at den ideale Cirkel overhovedet slet ikke existerer paa noget Punkt i hele Universet. Det eneste Fag, som bestjæltiger sig med tydelig anskuelige Former for deres egen Skyld, er Geographien. Men de Former, den bestjæltiger sig med, saasom Landes Omrids o. s. v., staar som mere tilfældige og lade sig ikke føre tilbage til visse Love, ialtfald kun igjennem Geologien og da kun i store Træk; de geographiske Former savne deraf en Fordeel, som Naturhistoriens har, og hvorom jeg om lidt skal tale. Vilde man deraf udelukke Naturhistorien af Skolen og kun holde sig til de andre Fag, vilde den Unges Aand let udvikles eensidigen; thi ved den idelige Bestjæltigelse med Ideer og Abstractioner vilde Aanden udsættes for at forfalde til at ruge over sig selv og sine egne Producter, uden Interesse for den faktist existerende Verden og dens Liv. Og naar der tidi flages over, at der i de sociale og politiske Spørgsmaal gjør sig en eensidig ideal, doktriner Retning gjældende, som ikke vil respekttere de faktist givne Tilstande, men vil sætte sine Ideer igjennem, enten de saa passe eller ikke paa et givet Standpunkt af Udviklingen, saa er det maaske berettiget, naar en høitaget Pædagog, Prof. Lange, i sit Skrift „Skolen og Livet“ for en Deel henter Forklaringen til denne Retning i en eensidig Opdragelse til Reflexion og søger et Correctiv derimod i de physiske Discipliner. Saameget er vist, at Naturhistorien fordrer, at man skal tage det givne Naturphænomen, saaledes som det nu eengang er, med en vis Hengivelse gjøre Affald paa sig selv og sin egen subjective Speculation eller forudsatte Mening og leve sig ind i den

existerende, saftist givne Form. Men er Sindet igjennem Naturen vænnet til en saadan sig hengivende Jagttagelse, da vil det ogsaa have lært at respektere andre Livets Forhold i deres Facticitet.

Men endnu en anden Betragtning gjør sig gældende, hvorf af det vil fremgaae, at Naturhistorien har en dannende Kraft. Det er nemlig saa langt fra, at Naturhistorien udelukker Reflexion, at den tvertimod af sig selv fremkalder en sund og for den Unge let tilgængelig Reflexion. Man maa nemlig erindre, at de enkelte Phænomener, hvormed Jagttagelsen begynder, ikke faae Lov til at staae isolerede, men at de isølge deres større eller mindre Overeensstemmelse samles i Grupper, Familier, Ordener o. s. v., med andre Ord, at de dannet et System. Men for at forstaae dette System, maa Disciplen see endnu noiere til og vænne sig til at abstrahere; han kan nu ikke blive staaende ved blot at iagttag alle Enkelthederne ved den enkelte Naturform, men maa i de mange Former sondre det Fælleds ud fra det Særegne, det Almindelige fra det Characteristiske, og sjelne det Constante i alle beslægtede Former fra det Varierende, det Vigtige fra det Uvigtige, med andre Ord: han maa selv være virksom ved Dannelsen af Systemet; thi dette kommer ikke til ham som noget Færdigt, eftersom han begyndte med de enkelte Former; paa ethvert Punkt kan han selv overbevise sig om, at man ikke gaaer vilkaarlig frem i Dannelsen af Systemet, idet han med egne Hånd kan controllere dets Rigtighed. Men et saa fælligt og haandgræbligt System tilbyder ingen anden Undervisningsgjenstand. Vel have ogsaa Grammatiken og Matematiken deres Systematik; men her kan altsaa siges, at vel ere disse Systemer sande, men de ere dog meer eller mindre af den Bestaffenhed, at de maae tilgernes igjennem en reen Reflexion. Naar vi altsaa betænke, at Naturhistorien

aabner den Unge's Die for, hvad et System vil sige, og at intet andet Undervisningsfag gjør det paa en saa simpel og fattelig Maade, troer jeg, at man vil forsone sig med de undertiden temmelig lange Navnerækker med deres Afdelinger, Underafdelinger o. s. v., til Grund for hvilke ligger en systematisk Nødvendighed.

Men selv om det nu indrømmes, at saavel denne Jagttagelse af enkelte Phænomener og Beskrivelse af deres Former, som den derpaa følgende Systematisering havde sin Indflydelse paa Aandsevnernes Dannelse i en vis Retning, funde man dog gjøre den Indvending, at dertil funde anvendes hvilkesomhelst Gjenstande, saasom Redskaber, dannede af Menneskehånd, idet man fordrede en Beskrivelse af dem og derpaa bragte dem i System. Heri funde vistnok ligge en vis Aandsgymnastik; men jeg maa dog paa Naturformerenes Begne gjøre Paastand paa, at deres Bærde i saa Henseende staarer høiere. Man maa nemlig erindre, at Naturformerne ikke ere blot og bar Former, men have et Indhold, et Liv, og her fremtræder en ny Opgave for Naturhistorien, nemlig at paavise den skjonne Harmonie, der finder Sted imellem Form og Indhold, Organerne og det Liv, de skulle tjene, eller almindelig udtrykt imellem Middel og Formaal. Og medens vi ofte med Sorg vende Blifket bort fra mangt et forsvaret Forhold i Livet og med Anger maae betragte mangen en forfeilet Retning i vort eget Liv, naar vi først have faaet Diet op for Contrasten imellem de givne Evner og det Præsterede, mellem Idealet og vor egen Ufuldkommenhed, eller rigtigere sagt vor egen Syndighed — saa gaae vi aldrig utilfredsstillede bort fra en Naturform. Thi en op-højet Simpelhed i Anvendelse af Midler — Plan, Hensigtsmæssighed, med eet Ord Viisdom og i de fleste Tilfælde Skønhed lyser os imøde paa ethvert Punkt, og det hvad

enten vi betragte den enkelte Organisme eller vi betragte Naturen som et stort Hele. Og medens saa mangt et Forhold i Livet taber i Skønhed ved et noiere Eftersyn, saa er her det Omvendte Tilfældet; thi jo noiere en Naturform betragtes, desto skønnere bliver den. Men at Betragtningen af en saadan Viisdom, Harmonie og Skønhed maa indvirke dannende og forædlende paa Gemyttet, deri ville viistnok Alle være enige.

Vi have saaledes seet, at Naturhistorien begynder med at uddanne Sandsningens, derpaa fremfalder en sund og naturlig Reflexion, og endelig saae vi, at den maa virke forædlende paa Gemyttet. Men vi staae her paa et Vendepunkt, hvor Naturhistorien viser udover sig selv, til noget Høiere og Bedre end den selv, nemlig Religionen. Vel høres der tidt Tale om, at de to Videnskaber, Naturhistorie og Theologie, er uforsonlige Fjender; men jeg deler ikke denne Mening. Vil Naturhistorikeren sige, at saa er jeg en daarlig Naturhistoriker, eller Theologen, at saa er jeg en daarlig Theolog, da skal jeg villig indrømme Paastanden, men ikke Forudsætningen, hvorfra der sluttet. Paa det Trin, jeg indtager, det være nu saa lavt det være vil i begge Retninger, holder jeg fast paa Pauli Udsagn, at Universet er en Guds-aabenbaring, vel en ufuldstændig, der fun aabenbarer Guds Almagt, Viisdom og Godhed, men dog en Aabenbaring, der for Hedningene skulle være og for os kan være en Opdrager til Christum. Ogsaa denne Side af Naturhistorien er værd at agte paa; thi derved indrømmer den, at den ikke er en Videns, der kan hvile salig i sig selv, men der vækker en Higen i Sindet opad til Allskabningens Ophav, der ikke har indstrækket sig til at aabenbare sig som den almægtige, vise og gode, men ogsaa som den retfærdige og naadige Gud. Thi herom tier Naturen, den vækker kun Længsler og Anelsel, men

kan ikke selv tilfredsstille dem, og den træder af for at overlade Pladsen til Religionen. Og saaledes opfylder Naturhistorien, hvad der er Pligt for Enhver i Livet, nemlig at have et Formaal i sig selv, dog ikke egenfjørlig, men tillige ressigneret at være Middel for et høiere Formaal, i dette Tilfælde det Høieste, det religiøse Liv, hvis Endemaal er Livet i Christus.

Og hermed være Naturhistorien anbefalet til Alles fremdeles Belvillie, ikke blot deres, med hvem jeg fremdeles skal arbeide i dette Fag, men ogsaa deres, der nu have affsluttet et Skolecursus deri, saavelsom de Manges, der enten directe eller indirekte kunne bidrage til, at Naturhistorien kan bære Frugt og tilfredsstillende løse den Opgave, den har som særøgent medvirkende Organ i Skolens Organisme.

Æfterretninger

om

Frederiksborg Lærde Skole

for Skoleaaret 23 Aug. 1854—22 Aug. 1855

af

Dr. H. M. Flemmer,

Statsraad, Professor og Skolens Rector.

Afgangseramen.

S Overeenstemmelse med Ministerialskrivelse af 10 Juni 1854 afholdtes den skriftlige Deel af Afgangseramen for 1854 ved Frederiksborg Lærde Skole d. 23—26 Juni. Opgaverne, som sendes under Forsegling fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, vare følgende.

Tydsk Stiil.

Da de nordiske Nationer toge det romerske Riges Provinser i Besiddelse, bestode de af lutter frie Mennesker, der af frivillig Beslutning havde tiltraadt det Forbund, som gik ud paa Crobring, og, idet de toge lige Deel i Krigens Arbeider og Farer, havde en lige Ret til de Lande, der vare Felttogets Løn. Enkelte Hobe adløde en Høvdings Befalinger, mange Høvdinger med deres Hobe en 1) Feltsøverste eller Fyrste, der anførte Hæren. Det gaves altsaa, 2) under lige Frihed, tre forskellige Stænder, og efter denne Standsforstiel, maaske ogsaa efter den udviiste Tapperhed, faldt nu ogsaa Lodderne ud ved Landedelingen. Enhver fri Mand fik sin Andel, Høvdingerne en sterre, Hærfereren den største; men frie, som Besiddernes Personer, vare ogsaa Ejendommene, og hvad der blev tilkiendt En, blev hans for bestandig, med fuldkom-

1) Feldhauptmann.

2) b e i.

men Uafhængighed. Det var hans Arbeides Løn og Zienersten, der gav ham en Ret dertil, var alledede ydet.

Sværdet maatte forsvare, hvad Sværdet havde ³⁾ vunnet, og til at beskytte det Erhvervede var den enkelte Mand ligesaa lidet i Stand, som han enkelt vilde have erhvervet det. Det krigerske Forbund maatte altsaa heller ikke i Freden falde fra hinanden. Hædingerne og Hærørerne vedbleve og ved indtrædende Nedstilfælde stod den nu bosatte Nation strax kampfærdig ligesom paa det første Indfalds Tid. Fra enhver Landbesiddelse var den Forpligtelse uadskillelig at yde ⁴⁾ Hærfølge, det er, med den behørige Udrustning og et passende Følge at stode til det almindelige Forbund, som forsvarede det Helse.

Udarbeidelse i Modersmaalet.

Hvorledes er Samqvemmet mellem Menneskene i dette Aarhundrede blevet lettet ved Opfindelser?

Latinisk Stiil.

Lucian, en græsk Skribent fra det andet Aarhundrede efter Christus, har iblandt meget Underet skrevet „Dødes Samtaler“, i hvilke han paa en vittig og sjiemtesfuld Maade indfører bekendte Mennesker fra forskellige Tider og Stæder forhandlende i Undervedenen om Ting, der passer til deres Characterer og Vedrifter i Oververdenen. En af disse Samtaler opdigter han, at Alexander og Hannibal komme til Minos for at bede ham at afgjøre en Strid, de have, om hvem af dem den første Rang imellem Feltherret tilkommer. Tillige indfinder Scipio Africanus den Ældre sig. Hannibal tager

³⁾ erringen.

⁴⁾ Hærfølge.

ſørst Ordet og fremſtiller, hvor ſtore Bedrifter han har udført med en ikke ſtor Hær, idet han kæmpede ikke imod blødagtige og feige Asiatere, men imod de haardføreſte og tappreſte Folk. Dervaa udvikler Alexander, at han, efter at være ſom Yngling draget ud fra et lidet Rige, har undertvunget det ſtorste Herredomme, ſom Mennesker nogensinde have ſtiftet, er trængt frem til forhen ukiendte Lande, og, efter at have overvundet de ſtorste Vandfelsigheder og Farer, er død ubefeiret. Da nu Minos betænker ſig, ¹⁾ lægger Scipio ſig imellem og erklærer, at han viger for Alexander og hans Bedrifternes Underværker, men at han ikke kan taale, at Hannibal, hvem han har overvundet, foretrækkes for ham. Minos giver Scipio Medhold og tildelet Alexander den første Plads imellem ſtore Hærførere, Scipio den anden; Hannibal byder han at være tilfreds med den tredie. Maofkee vil Nogen ſige, at det let ſees, at Grækeren har været ²⁾ gunſtigere ſtemt for den græſſe Konge end for Carthaginienſeren.

Latinisk Version.

(Ex oratione Romæ belli socialis tempore in judicio habita. Orator ostendit, malorum et improborum civium Romanorum consiliis et promissis socios ad arma capienda conciliatos esse; alioqui non ausuros fuisse tantum bellum movere.)

Quibuscum bellum geramus, judices, videtis; cum sociis, qui pro nobis pugnare et imperium nostrum nobiscum simul virtute et industria conservare soliti sunt. Hi quum se et opes suas necessario norunt, tum vero nihilo minus propter propinquitatem et omnium rerum societatem, quid populus Romanus viribus et armis posset, scire et existimare poterant.

¹⁾ intervenio.

²⁾ faveo.

Hi si ipsi per se deliberassent, quæso, quæ res erat, qua freti bellum contra nos suscipere conarentur, quum multo maximam sociorum partem in officio manere inteligerent, quum sibi non multitudinem militum, non idoneos imperatores, non pecuniam publicam præsto esse viderent, non denique ullam rem, quæ pertineret ad bellum administrandum? Si cum finitimi de omnibus bellum gererent, si totum certamen in uno proelio positum putarent, tamen omnibus rebus instructiores ac paratiores venirent, nedum illud imperium orbis terræ, cui omnes gentes, reges, nationes partim vi, partim voluntate concesserunt, quum aut armis aut beneficiis a populo Romano superati essent, ad se transferre tantulis viribus conarentur. Nulla igitur re induci, nulla spe freti arma sustulerunt? Quis hoc credat, tantam amentiam quemquam tenuisse, ut imperium populi Romani tentare anderet nullis copiis fatus? Ergo aliquid suis occultæ spei necesse est. Id quid aliud, nisi hoc, quod dico, potest esse?

Geometrisk Øpgave.

Et Triangel ere de fra Toppunkterne paa de modstaaende Sider nedfældte Højder proportionale med tre givne Tal m , n , p . Deraf skulle Trianglets Winkler bestemmes.

Exempel. $m = 3$, $n = 4$, $p = 5$.

Arithmetiske Øpgaver (begge Øpgaver forlanges løste).

1. Hvilken Ligning maa finde Sted imellem tre Tal P , Q , R , saa at enhver af dem er bestemt ved de to andre, naar de som Led saavel i en arithmetisk Række (Differentsrække) som ogsaa i en geometrisk Række (Quotientrække) skulle svare til de samme tre Indices p , q , r ?

2. Naar Folkemængden i et Land i en Række af n Aar voxer i et Forhold, som, foranderligt med Aarene, er betegnet

$t_1, t_2, t_3 \dots t_n$, hvilket usforanderligt aarligt Middelforhold t vilde i de n Aar have givet Folkemængden den samme Tilvæxt?

Exempel. $n = 40$, $t_1 = t_2 = t_3 \dots = t_{30} = 0,0065$, $t_{31} = t_{32} \dots = t_{40} = 0,0076$.

Da Underviisningsinspecren var forhindret fra at overvære Afgangsexamens mundtlige Deel, og det var overladt Skolens Rector med Hensyn hertil at anordne det For nødne, blev denne Deel af Prøven holdt i Forbindelse med Skolens Hovederamen i Tiden d. 10—19 Juli efter det i forrige Aars Skoleesterretninger aftrykte Schema. Til Afgangseramens sidste Deel indstillede sig de 6 Disciple i VII Cl., som i Aaret 1852 havde underkastet sig dens første Deel, nemlig Ernst Christian Schebel, Joachim Sigismund Ditlev Knuth, Jens Paulsen Jørgensen, Peder Nielsen, Diderik August Raashou og Søren Peter Vilhelm Albrethsen; til dens første Deel indstillede sig 7 af Disciplene i VI Cl., nemlig Henrik Carl Alexander Lassen, Hans Christian Hold, Carl Arnold Leopold Heise, Ole Frederik Emil Hensmark, Louis Beethoven Jessen, Thorvald Philip Landsberg og Alexander Niels Lorenzen Hansen; den 8de Discipel i VI Cl. Christopher Joachim Valdemar Landsberg var ved langvarig Dien sygdom forhindret i at underkaste sig Eramen. De andre 7 Disciple i VI Cl. blevne efter Resultaterne af Afgangs- og Hovederamen opslottede i VII Cl.; A. N. L. Hansen dog med Protest fra Overlærer Holmstedt. Til Universitetet afgik Ernst Christian Schebel med 5 Udg., 6 Mg., 2 G., foruden 1 Mg. for Hebraisk (Talværdi 92 Points);

Joachim Sigismund Ditlev Knuth og Jens Paulsen Jørgensen, hver med 8 Mg. og 4 G. (Talværdi 81 Points); Diderik August Raaschou med 4 Mg. og 9 G. (Talværdi 73 Points); Peder Nielsen med 2 Mg., 8 G. og 3 Tg. (Talværdi 57 Points), og Søren Peter Vilhelm Albrethsen med 2 Mg., 8 G., 2 Tg. og 1 Mdl. (Talværdi 49 Points). Til Første Charakter fræves en Talværdi af i det Mindste 79 Points, til Anden af 41 Points. Det fuldstændige Resultat af Afgangsexamen for 1854 sees af efterstaende Schema, der for de 6 Eldres Vedkommende tillige indeholder de dem ved Afgangsexamens første Deel i 1852 tilfjendte Charakterer.

Underviisningen. Lærerne.

I Lærerpersonalet ere ingen Forandringer indtruffne. Under 24 Febr. 1853 blev hidtilværende charakteriseret Overlærer Holmstedt udnevnt til virkelig Overlærer. I Medfør af Loven af 28 Marts 1853 ere, med undtagelse af Rector, som allerede tidligere var ascenderet til høieste Rectorgage, 2200 Rdsl., alle de øvrige Lærere ascenderede til høiere Gager, saaledes som følger: Overlærer Østermann 1200 Rdsl.; Overlærer Holmstedt samt Adjunkterne Königsfeldt og Lønzen hver 1000 Rdsl.; Adjunkterne Borre og Reinhard hver 800 Rdsl., og Adjunkterne Knæckeborg og Hertel hver 600 Rdsl. Lectionstabellen og Fagfordelingen er bibeholdt uforandret fra forrige Skoleaar, blot at Hebraist i VII Cl. fun har haft 2 Timer, da der fun har været eet Parti, som onskede Underviisning i dette Fag. Da Adjunkt Borre, som hidtil havde været overdraget Underviisningen i Gymnastik, ønskede at fritages høvor, har denne Underviisning siden 1 Oct. været overdraget til Vagtmeister Baadstrup af den her cantonnerende Eskadron af 3die Dragonregiment, saaledes at Adjunkt Borre samtidigt blev antaget til Gymnastikinspekteur. Til nærmere Oversigt astryffes efterstaende Lectionstabell og Fagfordeling.

Lectionstabel.

	VII Cl.	VI Cl.	V Cl.	IV Cl.	III Cl.	II Cl.	I Cl.	Summa ugentlige Timer
Dansk.....	2	2	2	2	3	5	6	22
Tydk.....	"	4	2	2	3	5	6	22
Franck.....	"	2	3	2	2	6	"	15
Latin.....	10	9	10	10	10	"	"	49
Græsk.....	6	5	5	5	"	"	"	21
Religion....	2	2	2	2	2	3	3	16
Historie....	3	3	3	3	3	3	4	22
Geographi ..	"	1	1	1	1	1	3	8
Mathematik..	8	4	4	4	4	4	4	32
Naturlære...	4	"	"	"	"	"	"	4
Naturhistorie.	"	2	2	2	3	3	3	15
Skrivning...	"	"	"	1	3	4	5	13
Gymnastik...	—	—	—	—	—	—	—	5
Hebraisk....	2	"	"	"	"	"	"	2
Sang.	—	—	—	—	—	—	—	4
Ugentlige Timer	34	36	36	36	36	36	36	

I Mathematik er VII Cl. deelt i 2 Afdelinger, hver med 4 Timer. Ved Sangunderviisningen, hvor VII Cl. er dispensert, men i Øvrigt Classeinddelingen ikke kan følges, har hver Deelstagende 1 Time; ved Gymnastikunderviisningen, hvor hvergang 2 à 3 Classer ere combinerede, har VII Cl. 1 Time, de andre hver 2 Timer.

Fagsordeling.

Mector Latin og Græsk i VII Cl. . . 16 Timer ugentligt.
Overlærer Østermann Latin i VI og

V Cl., Græst i VI Cl.	24	Timer ugentligt.
Overlærer Holmstedt Physik i VII Cl., Mathematik i VII—IV Cl.	24	— —
Adjunkt Kønigsfeldt Hebraisk i VII Cl., Historie i VII—V Cl., Geographi i VI og V Cl., Skrivning i IV—I Cl.	26	— —
— Løwsen Tydss i VI—III Cl., Historie og Geographi i III—I Cl.	26	— —
— Børre Religion i VII—I Cl., Dansk i VII—V Cl., Fransk i VI—III Cl.	31	— —
— Reinhard Latin i IV og III Cl., Græst i V og IV Cl., Historie og Geographi i IV Cl.	34	— —
— Knæchtenborg Naturhistorie i VI—I Cl., Mathematik i III—I Cl.	27	— —
— Hertel Dansk i IV—I Cl., Tydss i II og I Cl., Fransk i II Cl.	33	— —
Bagtmester Baadstrup som Gymnastiklærer	5	— —
Skolelærer Erslev som Syngelærer	4	— —

Sædvanlig Extragoedtgørelse af 1 Rdlr. 24 St. maanedlig for hver Time, de læse over 24 Timer, er tilstaet de Herrer Kønigsfeldt, Løwsen, Børre og Reinhard, ligesom ogsaa de Herrer Knæchtenborg og Hertel for hver Time, de læse over 26 om Ugen.

Disciplene.

Disciplenes Antal var ved Slutningen af forrige Skole-aar 72. Af disse afgif, som ovenfor nældt, 6 til Universitetet. 8 nye Disciple optoges; flere anmeldte måtte som aldeles umodne afsvises. Efter Hovedexamen eller i Året's Løb udmældtes 9 Disciple, 1 af V Cl., 6 af IV og 2 af III Cl., i det Hele for at forlade Studeringerne; Endel af dem vare fra først af ustuderende og udgik efter deres Confirmation. Freqventsen er derefter for Tiden 65. En Liste over Disciplene i den Orden, hvori de efter sidste Maanedscensur sidde i Classerne, tilføies med Forældrenes Navne og Stilling i Parenthes.

VII Classe.

- 1) Carl Arnold Leopold Heise (Prof. Pastor Heise i Birkerød).
- 2) Henrik Carl Alexander Lassen (Proprietair Lassen paa Fredensborg).
- 3) Hans Christian Holch (Skolelærer Holch i Gudløse).
- 4) Peter Thorolf Martinus Galsjøt (Slotspræst Galsjøt i Frederiksborg).
- 5) Ole Frederik Emil Fensmark (Kammerherre, Adjutant hos Kongen, Oberst v. Fensmark i Farum).
- 6) Thorvald Philip Landsberg (Skovrider Landsberg paa Dæmpegaard).
- 7) Louis Beethoven Jessen (Bevisepecteur Jessen i Sлагelse).
- 8) Eduard Alfred Berner (afd. Generalconsul Berner i Tunis).
- 9) Carl Ernst Alexander Fensmark (Broder til Nr. 5).

- 10) Alexander Niels Lorenzen Hansen (Garver Hansen i Hillerød).
- 11) Henrik Steffens Helms (Pastor Helms i Esbenderup).

VI Classe.

- 1) Vilhelm Carl Ravn (Regimentechirurg Ravn i Helsingør).
- 2) Caspar Peter Spang (Garver Spang i Hillerød).
- 3) Michael Clausen (førige Assessor Clausen paa Ørsø).
- 4) Christopher Joachim Valdemar Landsperg (Broder til Nr. 6 i VII Cl.).
- 5) Peter Louis Stricker Gulstad (Controleur Gulstad ved Dresunds Toldkammer).
- 6) Laurits Eiler Gunnerson (Kobbersmedmester Gunnerson i Hillerød).
- 7) Ferdinand Hans Henrik Lerche (Kammerherre Lerche i Hillerød).

V Classe.

- 1) Sigfred Diderik Svanberg Rump (Glaramester Rump i Hillerød).
- 2) Niels Hansen Schou (Branddirecteur Schou i Hillerød).
- 3) Thomas Nicolai Topp Nielsen (Pastor Nielsen i Namløse).
- 4) Christian Arnold Conrad Wineken (Kjøbmand Wineken i Hillerød).
- 5) Knud Arent Larsen Brendstrup (Kjøbmand Brendstrup paa Frederiksværk).
- 6) Oscar Harald Biggo Emil le Normand de Bretteville (afd. Kammerjunker, Byfoged le Normand de Bretteville i Gheltoft).

- 7) Michael Frederik Kamman Blighfeld (Provst Blighfeld i Veiby).
- 8) Carl Julius Uldall (Overauditeur Uldall i Kjøbenhavn).
- 9) Johannes Balthasar Gebhard Obelix (Skovrider Obelix i Nørdebo).
- 10) Gotthelf Carl Andreas Oluf Hørup (Skolelærer Hørup i Thorupmagle).

IV Classe.

- 1) Carl Viggo Valfred Levinsohn (Slagtermester Levinsohn i Helsingør).
- 2) Elias Marcussen (belgisk Consul, Grosserer Marcussen i Helsingør).
- 3) Hans Hermann Julius Reinsholm (Godsforvalter Reins-
holm paa Arresødal).
- 4) Axel Lange (afd. Høf- og Stadsretoprecursor F. M.
Lange i Kjøbenhavn).
- 5) Christian Andreas Nyholm (Skovrider Nyholm paa Jægerspris).
- 6) Otto Peter Frederik Valdemar Kjeldahl (Districtslæge
Kjeldahl paa Jægerspris).

III Classe.

- 1) Laurits Otto Christian Ottesen (Teglværkseier Ottesen ved Hillerød).
- 2) Theodor Nicolai Brendstrup (Broder til Nr. 5 i V Cl.).
- 3) Carl Vilhelm Christian Aabye (Kjøbmand Mr. N. N.
Aabye i Hillerød).
- 4) Christian Peter Margius Petersen (Cancelliraad, Hospi-
talsforstander Petersen i Hillerød).

- 5) Hans Peter Møller (Stedsfader, Billedhugger Jahn i Hillerød).
- 6) Johan Peter Frederik Nieper (Fuldmægtig Nieper i Hillerød).
- 7) Vilhelm Christian Rudolf Kønigsfeldt (Adjunkt Kønigsfeldt i Hillerød).
- 8) Frederik August Hansen (afd. Forpagter Hansen paa Torstedlund).
- 9) Alexander Joachim Suhr Gulstad (Skibsklarerer Gulstad i Helsingør).
- 10) Hans Arns (Colonibestyrer Arns i Grønland).
- 11) Georg Henrik Wilsbech (Proprietair Wilsbech i Neiede).
- 12) Jean Henry William August la Cour (Pastor la Cour i Helsingør).
- 13) Hans Valdemar Arns (Kammeraad Arns i Hillerød).
- 14) Hans Adolf Lund (Provst Lund i Tjæreby).

II Classe.

- 1) Christopher Julius Goldschmidt (Uhrmager Goldschmidt i Hillerød).
- 2) Peter Ludvig Hertel (Pastor Hertel i Haarslev).
- 3) Just Christian Andresen (Godsforvalter Andresen paa Krabbesholm).
- 4) Theodor Christian Mogens Petersen (afd. Brændevinsbrænder A. Petersen i Hillerød).
- 5) Frits Carl Olsen (kongelig Mundstjensk Olsen).
- 6) Jørgen Daniel Bruhn (Skovsoged Bruhn i Strogaardsvang).
- 7) Andreas Frederik Mandir Schou (Broder til Nr. 2 i V Cl.).
- 8) Christian Georg Dreleff (Råbmand Dreleff i Hillerød).

- 9) Hans Peter Mandir Schou (Broder til Nr. 2 i V Cl.).
- 10) Hans Hermann Theodor Mogens Petersen (Broder til Nr. 4 i III Cl.).
- 11) Christian Erik Emil Heilmann (Gjæstgiver Heilmann paa Frederiksværk).

I Classe.

- 1) Peter Werner Nielsen (Understuttmester Nielsen i Frederiksborg).
- 2) Vilhelm Charles Thejll (Forpagter Thejll paa Idalund).
- 3) Hans Christian Carl Frederik Anthon Molbech (Skolelærer Molbech i Farø).
- 4) Vilhelm Lund (Broder til Nr. 14 i III Cl.).
- 5) Georg Arnold Christian Frederik Arns (Broder til Nr. 10 i III Cl.).
- 6) Bendl Cornelius Christoph Frederik Evertsen (Kammerraad Evertsen i Hillersd).

Stipendier og Gratispladser.

Af Skolens eget Stipendiefond er der for i Aar bevilget et Beløb af 285 Rdlr., nemlig H. C. A. Lassen og H. Chr. Holch hver en Portion paa 50 Rdlr.; A. N. L. Hansen, M. Claussen og Chr. A. C. Wineken hver en Portion paa 35 Rdlr.; C. P. Spang, S. D. S. Rump, J. B. G. Obelis og A. Lange hver en Portion paa 20 Rdlr., Alt at opnægge til Bedkommandes Afgang til Universitetet. Af Slagelse-Stipendiet ere de sædvanlige 90 Rdlr. uddeleste saaledes, at L. B. Jessen er bevilget en Portion paa 50 Rdlr., og Th. Ph. Landsberg og B. Chr. R. Königsfeldt hver en Portion paa 20 Rdlr., ligeledes Alt at opnægge til

Bedkommendes Afgang til Universitetet. Fremdeles ere ved Ministerialstrivelse af 4 Dec. V. B. Jessen og P. L. Hertel bevilgede resp. 60 og 30 Rdlr. extraordinair Stipendium af den ved Loven af 14 April 1852 § 5 int sine hjemlede extraordinaire Understøttelse til Disciple fra Slagelse By og Omegn. Foruden ovennævnte 12 Stipendiater, der eo ipso ere Gratister, ere endvidere efterfølgende 11 Disciple bevilgede ordinair Gratistpladser for hele Året, nemlig Chr. J. B. Landsberg, B. C. Ravn, D. H. B. C. N. Bretteville, M. J. K. Blischfeld, G. C. A. D. Hørup, L. D. Chr. Ottesen, J. P. F. Nieper, F. A. Hansen, H. B. Arns, A. F. M. Schou og P. L. Hertel; samt 1 Discipel G. A. C. F. Arns en extraordinair Gratistplads for hele Året; endelig H. Arns en ordinair Gratistplads til 31 Marts 1855, og ligeledes P. L. St. Gulstad en ordinair Gratistplads for Årets sidste Halvdeel fra 1 April 1855. De 2 molsfiske Stipendier paa 40 Rdlr. hvert aarlig ere oppebaarne af F. H. H. Verche og J. B. G. Obelix. For Tiden have følgende Disciple Stipendieoplag indestaende i Sparekassen eller Universitetsqvæsturen til følgende Beløb: H. C. A. Lassen 70 Rdlr., H. Chr. Holch 135 Rdlr., Th. Ph. Landsberg 20 Rdlr., L. B. Jessen 145 Rdlr., A. N. L. Hansen 75 Rdlr., M. Clausen 110 Rdlr., C. P. Spang 20 Rdlr., F. H. H. Verche 55 Rdlr., S. D. S. Nump 60 Rdlr., J. B. G. Obelix 40 Rdlr., Chr. A. C. Winckel 90 Rdlr., A. Lange 40 Rdlr. og B. Chr. N. Königsfeldt 60 Rdlr.; i Alt 920 Rdlr. Stipendiesondet, der før udgjorde 6000 Rdlr., er forsøget til 6200 Rdlr. ved at udsætte i Juni Termin f. A. en opsparet Incrementcapital af 200 Rdlr.

Bibliotheket. Samlinger.

Bibliotheket og de videnskabelige Samlinger vedblive stadigt at modtage Forøgelse, deels ved Forsendelser fra Cultusministeriet og Gaver fra Private, deels ved Indfjøb saavel for den normerede Sum 385 Rdlr. som for Disciplenes Bidrag til Morskabsbibliotheket, der for dette Skoleaar har andraget 64 Rdlr. Efterat en Realcatalog over Bibliotheket og Samlingerne er blevet trykt i Programmet for Aaret 1852 og et Tillæg dertil i Programmet for 1854, vil i Programmet for 1856 blive givet et andet Tillæg om den i Mellemtiden skete Forøgelse og Udvidelse af Bibliotheket og Samlingerne.

De i Skoleaaret gjennemgaaede Pensæ. Lære- og Læsebøger.

Dansk.

- VII Cl. Af Thortsens Litteraturhistorie er læst fra Holberg til Slutningen; Prøver af de forskellige Perioders Litteratur ere stadig læste ved Siden heraf. I Negelen 3 Stile og 1 mundtligt Foredrag om Maaneden.
- VI Cl. Af Thortsens Litteraturhistorie er læst forsra til Christian d. Syvendes Periode. Borgens Veiledning til Udarbeidelser i Modersmaalet er jævnlig benyttet. Op læsning, Stile og Foredrag som i VII Cl.
- V Cl. Sneedorff-Birchs Rejskrivningslære er læst og repe- teret; af Borgens Veiledning er læst p. 65—93; i Negelen 4 Stile om Maaneden. Flere æsthetiske Værker ere læste med Disciplene.

- IV Cl. Retskrivningslæren og Interpunctionslæren ere inddøvede, tildeels efter Sneedorff-Birchs Retskrivningslære.
 Af Holsts poetiske Læsebog ere nogle Digte lært udenad.
 1 ugentlig Stil, for det Meste af beskrivende Indhold.
- III Cl. Holsts prosaiske Læsebog er benyttet til Øvelser i Læsning og Analyse. Bojesens danske Sproglære er læst fuldstændig. 1 ugentlig Stil (Gjensfortælling og Oversættelse fra Fransk).
- II Cl. Molbechs danske Læsebog fra p. 153 til Enden. Bojesens danske Sproglære indtil Ordstillingen. 2 Stile om Ugen ere skrevne paa Skolen, dels Dictat, dels Gjensfortælling og Oversættelse fra Tysk.
- I Cl. Til Øvelser i Læsning og Analyse af den enkelte Sætning er benyttet Molbechs danske Læsebog til p. 153. Af Holsts Smådigte til Udenadslæsning ere 12 lært udenad. 3 Dictatstile om Ugen.

Latin.

- VII Cl. A. Ciceros Taler for S. Roscius Amerinus og mod Catilina, Sammes Disputatt. Tuse. 3die Bog, samt Cato Major og Cælius; Sammes Breve, 9de Absnit i Kiellsens Udg.; Sallusts Bellum Catilinarium; Livius 5te og 31te Bog; af E. Hæmmers Udvælg af Solvalderens Prosaister Absnittene af Curtius, Sueton, Plinius, Quintilian, Seneca, Velleius Paterculus og Tacitus; Horats's Ode, 2den og 3die Bog, samt Epistlerne og Ars poëtica; Aeneidens 2den, 3die og 4de Bog. Hørfjellige Punkter af Grammatiken efter Madvig ere behandlede eftersom Læsningen eller de skriftlige Arbeider dertil gav Anleitung; det Væsentligste af Antiquiteter og Litteraturhistorie er meddeelt efter Bojesen og Tregder. 2 Stile ugentligt.

VII Cl. B. Ciceros Cato Major og Cælius; Sallusts Catilina; Livius 5te og 31te Bog; af E. Hlemmers Udvælg af Sølvalderens Prosaister Afsnittene af Sueton, Quintilian, Seneca, Velleius Paternulus og Tacitus; Horats's Dør 1ste og 3die Bog; Eneidens 3die og 4de Bog. Grammatik, Litteraturhistorie, Antiquiteter, Stil ligesom VII Cl. A.

VI Cl. Cicero de Senectute; Orat. pro S. Roscio Amerino; Sallusts Bellum Catilinarium; Horats's Dør 2den Bog; Virgils Eneide 4de Bog. Syntaren i Madvigs latiniske Grammatik repeteret. Bojesens romerske Antiquiteter indtil Statsforvaltningen. 2 Stile ugentligt skrevne hjemme, desuden hveranden lige en Stil skrevet paa Skolen.

V Cl. Ciceros Taler for det Maniliske Forslag og for Kong Deiotarus; Sallusts Bellum Catilinarium; af Ovids Metamorphoses (ed. Feldbausch) de 7 første Stykker. I Madvigs latiniske Grammatik er læst af Syntaren forsra indtil 3die Afsnit, samt Formlæren repeteret. 3 Stile ugentligt, den ene skrevet paa Skolen.

IV Cl. Cæsars galliske Krig 1ste og 2den Bog; Ciceros Tale for det Maniliske Forslag 1—40 Cap. Af Madvigs Grammatik Formlæren indtil Orddannelseslæren repeteret; af Syntaren læst de vigtigste Regler af Cæsulæren samt af Capitlerne om Conjunction og Infinitiv. 2 Stile ugentlig.

III Cl. Bergs og Möllers Læsebog 1ste Afdeling p. 1—40 i Udvælg. Af Cornelius Nepos Pausanias, Simon, Lysander, Thrasybulus, Conon, Dion, Iphicrates, Damaskus. Madvigs Formlære indtil Orddannelseslæren. Omkr. 50 skriftlige Øvelser.

Græsk.

VII Cl. A. Odysseens 8de—11te Bog; Herodots 1ste Bog samt 5te Cap. 1—156; Xenophons Memorabilia 1ste Bog; Platons Apologia Socratis og Kriton; Demosthenes's 3 olynthiske Taler, Taler om Freden, de to første philippiske og Taler om Kronen; Sophocles's Oedipus Tyrannus. Hovedpunkterne af Madvigs græske Syntax ere gennemgaaede eftersom Læsningen dertil gav Anledning; ligeledes Antiquiteterne; Litteraturhistorien efter Tregder.

VII Cl. B. Odysseens 9de—11te Bog; Herodots 1ste Bog; Xenophons Memorabilia 2den Bog; Platons Apologia Socratis og Kriton; Demosthenes's Tale om Kronen. Grammatik og Antiquiteter ligesom VII Cl. A.

VI Cl. Xenophons Memorabilia 3die Bog; Herodots 1ste Bog; Odysseens 11te Bog.

V Cl. Xenophons Anabasis 1ste og 2den Bog; cursorist Halvdelen af 3die Bog. Tregders Formlære indtil Ord-dannelseslæren.

IV Cl. Lunds græske Læsebog p. 1—29, p. 132—133, p. 137—151. Tregders Formlære indtil Cap. 11.

Hebraisk.

VII Cl. B. Genesis Cap. 1—18; Whittes Grammatik til § 76 incl. med Undtagelse af 6te og 7de Cap.

Tydsk.

VI Cl. Hele den poetiske Deel af Hjorts Læsebog. I den første Halvdeel af Skoleaaret ere Lorenzens Stiiløvelser benyttede til mundlig Oversættelse. Ugentlig ere 2

Stile skrevne, den ene hjemme, den anden paa Skolen.

Meyers Grammatik. En fort Litteraturhistorie.

V Cl. Hjorts Læsebog p. 415—459; mundtlige Øvelser efter Lorenzens Stiløvelser; ugentlig 1 Stil hjemme efter samme Lærebog. Meyers Grammatik.

IV Cl. Hjorts Læsebog p. 164—195, 340—356, 564—577; een Stil ugentlig efter Lorenzens Lærebog. De uregelmæssige Verber efter Meyers Grammatik.

III Cl. Hjorts Læsebog p. 66—101. Til mundtlig Oversættelse ere benyttede Jürs og Rungs Materialier p. 80—100. Meyers Grammatik til p. 42.

II Cl. Rungs Læsebog p. 152—220. Jürs og Rungs Materialier ere benyttede til mundtlig og skriftlig Oversættelse fra Danst. Formlæren fuldstændigt efter Meyers Grammatik.

I Cl. Rungs Læsebog p. 34—152. Det Vigtigste af Formlæren efter Meyers Grammatik.

Fransk.

VI Cl. Statarisk Borrings Etudes p. 62—105, 330—355. Til cursorisk Læsning er benyttet Les 3 mousquetaires af A. Dumas, og Colomba, suivée de la mosaïque af Mérimée. Hele Borrings Grammatik er læst; i Nægelen er een Stil skrevet om Ilgen.

V Cl. Af Borrings Etudes p. 1—62, 105—148, 188—197, 222—278, 284—309, 384—395. Hele Grammatiken. 1 Stil ugentligt.

IV Cl. Borrings Læsebog for Mellemklasser p. 106—143, 204—226, 241 ad fin. Af Borrings Grammatik hele Formlæren; af Syntaxen Læren om Artiklen, Adjektiverne og Pronominerne. 1 Stil ugentligt.

III Cl. Af samme Læsebog p. 1—53, 82—90, 250—262.

Af Grammatiken er læst den regelmæssige Deel af Formlæren samt de vigtigste uregelmæssige Verber. I den sidste Deel af Aaret een Stil ugentligt.

II Cl. Borring's Manuel p. 23—41, 81—165. Af Borring's Grammatik Artiklen, Pronomina, Talord, Hjælpeverberne, de 4 Conjugationer og de fleste uregelmæssige Verber.

Religion.

VII Cl. Af Gads Lærebog er læst p. 1—141, 196—232. Af det nye Test. i Grundspørgslet er læst Joh. Evang.; Classens ældre Afdeling har tillige repesteret Galaterbrevet og Jacobs Brev.

VI Cl. Gads Lærebog p. 48—141; hele Herslebs Bibelhistorie. Den sidste Halvdeel af Apostlernes Gjerninger er læst paa Skolen.

V Cl. Gads Lærebog p. 1—36, 160—196; af Herslebs Bibelhistorie p. 166 til Slutningen; en Deel af Apostlernes Gjerninger er læst.

IV Cl. Balles Lærebog Cap. VI C. ad fin. og Cap. I. Herslebs Bibelhistorie fra 4de Periode indtil det N. Test. Marci Evang. er læst.

III Cl. Af Balles Lærebog Cap. IV—VI C. Af Herslebs Bibelhistorie forfra til p. 72. En Deel af Marci Evang. er læst.

II Cl. Af Balles Lærebog Cap. I—III. Hele Herslebs mindre Bibelhistorie og endel Psalmer. Af det G. Test. er læst 2den Mosebog.

I Cl. Herslebs mindre Bibelhistorie indtil Jesu Parabler; Luthers lille Katekismus og endel Psalmer. Af det G. Test. er læst 1ste Mosebog.

Mathematik.

VII Cl. A. Repetition af det besøede Vensum efter Fallesens rene Mathematik, Oppermanns Geometri, Mundts Stereometri, Ramus's Trigonometri og Steens Begyndelsesgrunde i den mathematiske Geographi. En Opgave ugentligt.

VII Cl. B. Af Fallesens rene Mathematik er repeteret p. 168 til Enden. Desuden læst Ramus's Stereometri p. 144—211 (med Undtagelse af enkelte Sætninger), samt det Meste af 1ste og 2det Cap. af Ramus's Trigonometri. En Opgave ugentligt.

VI Cl. Af Fallesens rene Mathematik er læst Cap. VIII p. 187—193, 197 til Enden, samt repeteret det forhen læste. En Opgave ugentligt.

V Cl. Af Fallesens rene Mathematik er læst p. 70—96, 101—120, 168—189, 193—197, samt repeteret det forhen læste. Af Ramus's Geometri er læst p. 53—74, 84—87, 90—92, 99—100, samt repeteret p. 1—44. En Opgave ugentligt.

IV Cl. De 4 Regningsarter lærte tildeels efter Steens Mathematik; desuden Læren om Proportioner. Af Ramus's Geometri er læst p. 1—44.

III Cl. Reguladetri i Brøf. I Bogstavregning de 4 Regningsarter efter Bergs Opgaver indtil Decimalbrøf.

II Cl. Regning med Brøf, Reguladetri i hele Tal med Parttagning.

I Cl. De 4 Regningsarter i benævnte Tal; Reguladetri i hele Tal; Brøf.

Naturlære.

VII Cl. A. Naturlærens mechaniske Deel er læst efter Dr. Sted og den chemiske Deel repeteret efter Petersen.

VII Cl. B. Naturcerrens mechaniske Deel er læst efter Ørsted.

Naturhistorie.

VI Cl. Et Cursus i Zoologi efter Bramsens og Dreyers og i Botanik efter Petits Lærebog.

V Cl. Af Botaniken er læst den almindelige Deel efter Petits Lærebog; af Zoologien Fiske og Leddedyr.

IV Cl. Speciel Botanik efter Petit. I Begyndelsen af Skoleaaret Øvelser i at beskrive Planter.

III Cl. Fiskenes og Leddedyrernes Naturhistorie efter Bramsen og Dreyer. I Slutningen af Skoleaaret Øvelser i at beskrive Planter.

II Cl. Beskrivelser af Pattedyrenes, Krybdyrenes og Fiskenes Ydre, Levemaade, Betydning for Menneskene og Systematik med Benyttelse af Naturalier og Afsildninger samt Bramsens og Dreyers Lærebog som Grundlag. I Slutningen af Skoleaaret Øvelser i at beskrive Planter.

I Cl. Beskrivelser af et Udvalg af Beendyr og Insekter som i 2den Cl., dog uden Benyttelse af nogen Lærebog.

Anm. Almindelig Zoologi er iaaar ikke læst i nogen lavere Classe end den sjette, paa Grund af en Forandring i Planen, hvorved denne Deel af Zoologien for Fremtiden udsættes til IV Cl.

Historie.

VII Cl. Et fuldstændigt Cursus i Verdenshistorien.

VI Cl. De 3 nordiske Riger og Italien.

V Cl. Folkevandringens og Arabernes Periode (efter Weber); Frankrig, England, Spanien, Portugal, Nederlandene, Tyskland og Schweiz.

IV Cl. Den gamle Historie efter Thrigé.

III Cl. Allens Danmarks Historie fra Året 1042—1848.

II Cl. Roseds fragmentariske Historie fra Carl I i England til Aar 1848; Danmarks Historie efter Allens Lærebog indtil 1042.

I Cl. Roseds fragmentariske Historie fra Begyndelsen indtil Carl XII.

Geographi.

VI Cl. Et fuldstændigt Cursus efter Velschow.

V Cl. Den almindelige Indledning til Geographien og den specielle til Europa, Danmark, Norge, Sverrig, Russland, Preussen, Tykland, Nederlandene, Belgien og det britiske Rige.

IV Cl. Asien, Africa, America, Australien. Konigsfeldts gamle Geographi.

III Cl. Velschows Lærebog fra det britiske Rige til Asien.

II Cl. Velschows Lærebog fra Europa til det britiske Rige.

I Cl. Ingerslevs mindre Lærebog i Geographien.

I det nye Skoleaar er under Forudsætning af Ministeriets Approbation*) påaenkst at bruge følgende Bøger i de forskellige Classer.

VII Cl. I Latin og Græsk forskellige Afsnit af Cicero, Livius, Sølvalderens Prosaister (E. Flemmer), Horats, Virgil, Xenophon, Platon, de græske Tragikere og Tædere, Homer, Herodot, Alt efter nærmere Bestemmelse;

*) Da det er tænkeligt, at en eller anden af disse Bøger vil blive omhyttet med en anden, anmodes vedkommende Disciple om ikke at anstaffe sig de i det følgende nævnte Bøger uden først nærmere at førespørge sig hos Rektor eller Taglæreren.

Tregders Litteraturhistorie, Bojesens græsse og romerske Antiquiteter, Madvigs latinske Grammatik og græsse Syntax, Tregders græsse Grammatik, et græss N. Test., Gads Værebog, Thortsens Litteraturhistorie, Winthers nordiske Mythologi, Borgens Veiledening til Udarbeidelser, Sneedorff-Birchs Rettskrivningslære, Ramus's Geometri og Trigonometri, Halleseens Arithmetik, Müllers chemiske Physik ved Petersen (samt for VII A Ørsted's mechaniske Physik), Valandes Logarithmer, Webers Verdenshistorie, Kofods Udtog af Historien, Allens Danmarks Historie, Königsfeldts gamle Geographi; samt for dem, som læse Hebraist, en hebraist Bibel og Whittes Grammatik.

VI Cl. Ciceros Taler, Affnit af hans philosophiske Skrifter, af Livius, Gallust, Virgil, Horats, Herodot, Deyseen, Alt efter nærmere Bestemmelse; Xenophons Memoria (Thomsen), Madvigs latinske Grammatik og græsse Syntax, Tregders græsse Grammatik, Sammes Litteraturhistorie, Bojesens græsse og romerske Antiquiteter, Gads Værebog, Herslebs større Bibelhistorie, Thortsens Litteraturhistorie, Winthers nordiske Mythologi, Borgens Veiledening, Sneedorff-Birchs Rettskrivningslære, Borrings Etudes (4de Udg.), Sammes Stiilovelser (4de Udg.) og Grammatik (7de Udg.), Hjorts tydße Væsebog (poetisk Deel), Lorenzens Stiilovelser, Meyers tydße Grammatik, Ramus's Geometri, Halleseens Arithmetik, Valandes Logarithmer, Bramsens og Dreyers Zoologi og Botanif, Petits Botanif, Webers Verdenshistorie, Kofods Udtog af Historien, Allens Danmarks Historie, Munthes Geographi ved Belschow, Königsfeldts gamle Geographi, et Atlas.

V Cl. Ciceros Taler, Gallusts Bellum Jugurthinum (Fibi-

ger), Xenophons Anabasis, Madvigs latinske Grammatik, Tregders græske Grammatik, Bojesens romerske Antiquiteter, et dansk N. Test., Gads Lærebog, Herslebs større Bibelhistorie, Borgens Veiledning, Sneedorff-Birchs Rejskrivningslære, Borring's Etudes (sidste Udg.), sammes Stiløvelser (5te Udg.) og Grammatik (8de Udg.), Hjorts tydsske Lærebog (prosaist Deel, 3die Udg.), Lorenzens Stiløvelser, Meyers tydsske Grammatik, Ramus's Geometri, Fallesens Arithmetik, Lütkens Zoologi, Petits Botanik, Webers Verdenshistorie, Kofods Udtog af Historien, Allens Danmarks Historie, Munthes Geographi ved Belschow, Königsfeldts gamle Geographi, et Atlas.

IV Cl. Julius Cæsars Gallerkrig (Whitte), Ciceros Taler (Madvig), Madvigs latinske Grammatik, Lund's græske Lærebog, Tregders græske Grammatik, et dansk N. Test., Balles Lærebog, Herslebs større Bibelhistorie, Holsts danske poetiske Lærebog, Sneedorff-Birchs Rejskrivningslære, Bojesens danske Grammatik, Borring's franske Lærebog for Mellemklasser (7de Udg.), Sammes Stiløvelser (5te Udg.) og Grammatik (8de Udg.), Hjorts tydsske Lærebog (prosaist Deel, 3die Udg.), Lorenzens Stiløvelser, Meyers tydsske Grammatik, Ramus's Geometri og Arithmetik, Lütkens Zoologi, Petits Botanik, Thriges gamle Historie, Munthes Geographi ved Belschow, Königsfeldts gamle Geographi, et Atlas.

III Cl. Bergs og Möllers latinske Lærebog, Madvigs latinske Grammatik, et dansk N. Test., Balles Lærebog, Herslebs større Bibelhistorie, Holsts danske prosaiske Lærebog, Bojesens danske Grammatik, Borring's franske Lærebog for Mellemklasser (sidste Udg.), Sammes Stiløvelser (sidste Udg.) og Grammatik (8de Udg.), Hjorts tydsske

Øærebog (prosaist Deel, 3de Udg.), Jürs og Rungs Materialier, Meyers tydste Grammatik, Ursins Regnebog, Bergs Øpgaver, Lützens Zoologi, Allens Danmarks Historie, Munthes Geographi ved Velschow, et Atlas.

II Cl. En Bibel, en Psalmebog, Katechismus, Balles Øærebog, Herslebs mindre Bibelhistorie, Molbechs danske Øærebog, Holsts Smaadigte til Udenadslæsning, Bojesens danske Grammatik, Borrings Manuel (sidste Udg.) og Grammatik (sidste Udg.), Rungs tydste Øærebog for lavere Classer, Jürs og Rungs Materialier, Meyers tydste Grammatik, Ursins Regnebog, Rabens Regneopgaver, Lützens Zoologi, Rosfods fragmentariske Historie, Allens Danmarks Historie, Munthes Geographi ved Velschow, et Atlas.

I Cl. En Bibel, en Psalmebog, Katechismus, Herslebs mindre Bibelhistorie, Molbechs danske Øærebog, Holsts Smaadigte til Udenadslæsning, Rungs tydste Øærebog for lavere Classer, Meyers tydste Grammatik, Ursins Regnebog, Rabens Regneopgaver, Rosfods fragmentariske Historie, Ingerslevs lille Geographi, et Atlas.

Scheme over den offentlige Afgangsexamen og Hovedexamen i Frederiksborgh lærde Skole i Aaret 1855.

Løverdagen d. 23 Juni.

XI. 9. **VII Cl.** Latinst Version, D.; **VI Cl.** Tydsk Stiil, B.; **V** og **IV Cl.** Latinst Stiil, Ho.; **III—I Cl.** Regning, L. Kn.

Kl. 4. **VII Cl.** Arithmetisk Opgave, Kø. ; **VI—IV Cl.** Matematiske Opgaver, He. R.

Mandagen d. 25 Juni.

Kl. 9. Alle Classer Dansk Stil, Ho. Kø. L. Kn. He.
 " 4. **VII Cl.** Geometrisk Opgave, D.; **VI Cl.** Latinstil, B.

Tirsdagen d. 26 Juni.

Kl. 9. **VII Cl.** Latinstil. R.
 " 5. **VI Cl.** Frans. Madvig, B. He.

Onsdagen d. 27 Juni.

Kl. 8. **VII Cl.** A. Græst. Madvig, D. F.
 " 12. **VII Cl.** A. Historie. Madvig, Kø. R.
 " 5. **VI Cl.** Tydsk. L. D. He.
 " 8. **VI Cl.** Naturhistorie. Holten, Kn. L.
 " 5. **VII Cl.** A. Mathematik. Holten, Ho. Kn.

Torsdagen d. 28 Juni.

Kl. 8. **VII Cl.** A. Latin. D. R. F.
 " 12. **VI Cl.** Geographi. Madvig, Kø. R.
 " 12. **VII Cl.** A. Religion. B. He. L.
 " 5. **VII Cl.** A. Physik. Holten, Ho. Kn.

Torsdagen d. 12 Juli.

Kl. 8. **VII Cl.** B. Religion og Hebraisk. B. Kø. He.
 " 12. **IV Cl.** Tydsk. L. B. He.
 " 5. **II Cl.** Frans. He. L. B.
 " 8. **III Cl.** Naturhistorie. Kn. Ho. L.
 " 12. **V Cl.** Mathematik. Ho. R. Kn.
 " 5. **IV Cl.** Mathematik. Ho. R. Kn.

Fredagen d. 13 Juli.

- Kl. 8. **VII Cl. B.** Latin. D. R. F.
 " 12. **V Cl. Fransf.** B. Kø. He.
 " 5. **III Cl. Latin.** R. D. F.
 " 8. **V Cl. Tydss.** L. B. He.
 " 12. **IV Cl. Naturhistorie.** Kn. Ho. L.
 " 5. **II Cl. Tydss.** He. L. B.

Løverdagen d. 14 Juli.

- Kl. 8. **VII Cl. B.** Mathematik. Ho. R. Kn.
 " 12. **V Cl. Græsf.** R. D. F.
 " 5. **VI Cl. Historie.** Kø. D. R.
 " 8. **III Cl. Fransf.** B. L. He.
 " 12. **V Cl. Religion.** B. Kn. He.
 " 5. **IV Cl. Fransf.** B. L. He.

Mandagen d. 16 Juli.

- Kl. 8. **VII Cl. B.** Græsf. F. D. R.
 " 12. **IV Cl. Religion.** B. Kø. Kn.
 " 5. **VI Cl. Latin.** D. R. F.
 " 8. **V Cl. Naturhistorie.** Kn. Ho. L.
 " 12. **I Cl. Historie og Geographi.** L. R. He.
 " 5. **II Cl. Dansk.** He. B. Kn.

Tirsdagen d. 17 Juli.

- Kl. 8. **VII Cl. B.** Physik. Ho. R. Kn.
 " 12. **VI Cl. Religion.** B. Kn. He.
 " 5. **V Cl. Latin.** D. R. F.
 " 8. **III Cl. Historie og Geographi.** L. Kø. He.
 " 12. **IV Cl. Historie og Geographi.** R. Kø. L.
 " 5. **II Cl. Historie og Geographi.** L. Ho. Kø.

Onsdagen d. 18 Juli.

- KL. 8. VI Cl. Græst. D. N. F.
- " 12. III Cl. Religion. B. Kø. He.
- " 5. V Cl. Historie og Geographi. Kø. D. N.
- " 8. I Cl. Religion og Naturhistorie. B. Kn. L.
- " 12. II Cl. Naturhistorie. Kn. Ho. L.
- " 5. III Cl. Tysk. L. B. He.

Torsdagen d. 19 Juli.

- KL. 8. IV Cl. Latin og Græst. N. D. F.
- " 12. II Cl. Religion. B. Kø. Kn.
- " 8. VI Cl. Mathematik. Ho. Kn. He.
- " 12. I Cl. Tysk og Dansk. He. L. N.

Fredagen d. 20 Juli holdes Censuren, hvis Resultat samme Dag, til en Tid, som vil blive nærmere bestemt, bekjendtgøres for Disciplene. Lørdagen d. 21 Juli holdes Prøven over de nyanmeldte Disciple. Torsdagen d. 23 August tager Undervisningen for det nye Skoleaar sin Begyndelse.

Disciplenes Fædre og Værger samt andre Skolens Vel-
yndere indbydes herved til at bære den mundlige Deel af
disse Prøver med deres Nærværelse.

Fredenborgske Skole i Juni 1855.

H. M. Flemmer.